

آموزش برنامه نویسی شی گرا در سی شارپ (C#) قسمت ۵: سازنده ها (نسخه PDF)

در قسمت قبلی آموزش در مورد خصوصیات یا Property ها و نحوه صحیح استفاده از آنها در کلاس ها صحبت کردیم. در این بخش در مورد سازنده ها یا Constructors، مقدار دهی اولیه اشیاء (Object Initialization) و نوع های بدون نام (Anonymous Types) صحبت می کنیم. زمانی که شما کلاسی را تعریف می کنید، این کلاس حاوی یکسری خصوصیات و یکسری رفتارها یا همان متدها می باشد. شما بعد از ایجاد شیء، خصوصیات را مقدار دهی کرده و از شیء استفاده می کنید. اما چندین راه دیگر برای مقدار دهی خصوصیات و آماده سازی اولیه کلاس وجود دارد. ما در این قسمت دو روش مختلف را بررسی می کنیم:

۱. مقدار دهی اولیه شیء یا Object Initialization

۲. استفاده از سازنده ها یا Constructors

مقدار دهی اولیه با کمک Object Initialization

در این روش، شما زمانی که اقدام به ایجاد یک شیء می کنید، می توانید مقادیر خصوصیات و فیلدهای آن را مشخص کنید. کلاس Person را در نظر بگیرید:

```
public class Person
{
    public string FirstName;
    public string LastName;
}
```

به صورت پیش فرض، شما یک شیء از کلاس ساخته و خصوصیات آن را مقدار دهی می کنید:

```
var person = new Person();
person.FirstName = "Hossein";
person.LastName = "Ahmadi";
```

مقدار دهی اولیه شیء کار ساده ایست، کافیست پس از نوشتن () بعد از نام کلاس در قسمت new بین علامت های {} مقادیر خصوصیات را مشخص کنیم:

```
var person = new Person()
{
    FirstName = "Hossein",
    LastName = "Ahmadi"
};
```

با این کار مقادیر FirstName و LastName در کلاس Person مقدار دهی اولیه خواهند شد. می توانید در این حالت، از نوشتن () صرف نظر کنید:

```
var person = new Person
{
    FirstName = "Hossein",
    LastName = "Ahmadi"
};
```

```
LastName = "Ahmadi"
```

```
};
```

دقت کنید، در هنگام مقدار دهی اولیه قابلیت صدا زدن متدهای کلاس را نخواهید داشت و تنها می‌توانید فیلدها، خصوصیات و برخی اعضای دیگر که در قسمت‌های بعدی با آن آشنا خواهیم شد را مقدار دهی کنید.

سازنده‌ها یا Constructors

اگر دقت کرده باشید، زمانی که شیء‌ای را تعریف می‌کنیم، بعد از نوشتن نام کلاس بعد از کلمه `new` از `()` استفاده می‌کنیم، مشابه زمانی که تصمیم به صدا زدن یک متد دارید. دلیل اینکار، پروسه ایست که سی شارپ برای ایجاد کردن کلاس‌ها انجام می‌دهد. زمانی که شما شیء‌ای از یک کلاس ایجاد می‌کنید، سی شارپ قسمتی با نام سازنده یا Constructor را برای آن کلاس صدا می‌زند. این سازنده یک متد می‌باشد که می‌تواند بدون پارامتر یا با پارامتر باشد و داخل آن کدی نوشته می‌شود که می‌خواهیم در هنگام ایجاد شیء اجرا شود. با یک مثال ساده سازنده‌ها را بررسی می‌کنیم. کلاس `Person` را در نظر بگیرید، برای این کلاس یک سازنده تعریف می‌کنیم که مقادیر `FirstName` و `LastName` را به عنوان ورودی گرفته و خصوصیات مربوطه را مقدار دهی می‌کند:

```
public class Person
{
    public Person(string firstName, string lastName)
    {
        this.FirstName = firstName;
        this.LastName = lastName;
    }

    public string FirstName { get; set; }
    public string LastName { get; set; }
}
```

در کد بالا، قسمت سنده برای کلاس `Person` با دو پارامتر تعریف شده است. به شیوه تعریف سازنده دقت کنید، ابتدا سطح دسترسی به سازنده مشخص شده، سپس نام کلاس نوشته شده که برای سازنده‌ها، این نام دقیقاً باید معادل نام کلاس باشد، سپس پارامترهای مورد نظر و بعد از آن‌ها بدنه سازنده. دقت کنید سازنده‌ها مقدار بازگشتی ندارند. با توضیحات گفته شده می‌توان ساختار کلی سازنده را به صورت زیر بیان کرد:

```
{access-modifier} {class-name}([parameters])
{
    // constructor body
}
```

همچنین در بدنه سازنده بالا، به کلمه کلیدی `this` دقت کنید. کلمه کلیدی `this` به شیء جاری که روی کلاس ساخته شده اشاره می‌کند. فرض کنید شما ده‌ها شیء از روی یک کلاس ساخته‌اید، زمانی که یک رفتار را صدا می‌زنید و داخل آن رفتار از کلمه کلیدی `this` استفاده می‌کنید، `this` به همان شیء‌ای اشاره می‌کند که رفتار در آن صدا زده شده است. در این سازنده نیز کلمه کلیدی `this` به شیء‌ای اشاره می‌کند که سازنده برای آن صدا زده شده. پس از تعریف سازنده می‌توان هنگام ایجاد شیء، مقادیر مورد نظر را به سازنده ارسال کرد:

```
var person = new Person("Hossein", "Ahmadi");
```

با اجزای کد بالا، خصوصیات‌های `FirstName` و `LastName` هنگام ایجاد شیء مقدار دهی خواهند شد اما باید به یک نکته در اینجا توجه

با اجرای کد بالا، خصوصیات `firstName` و `lastName` مستقیم ایجاد نمی‌شوند. ما باید به یک `new` در `main` توجه داشت، زمانی که شما سازنده ای به همراه پارامتر برای یک کلاس تعریف می‌کنید، دیگر نمی‌توانید از کلاس بدون ارسال پارامتر در سازنده شیء بسازید. دلیل این موضوع، عدم وجود سازنده ای به نام سازنده پیش فرض یا `Default Constructor` می‌باشد. سازنده پیش فرض، سازنده ایست که هیچ پارامتری را به عنوان ورودی نمی‌گیرد. زمانی که شما سازنده ای برای یک کلاس تعریف نکرده‌اید، آن کلاس به صورت پیش فرض `Default Constructor` برایش تعریف شده است. اما زمانی که اقدام به ایجاد یک سازنده برای کلاس کردید، اگر می‌خواهید از آن کلاس بدون ارسال پارامتر برای سازنده شیء بسازید، باید سازنده پیش فرض را به صورت دستی برای آن کلاس بنویسید:

```
public class Person
{
    public Person()
    {
    }

    public Person(string firstName, string lastName)
    {
        this.FirstName = firstName;
        this.LastName = lastName;
    }

    public string FirstName { get; set; }
    public string LastName { get; set; }
}
```

شما می‌توانید سطح دسترسی به سازنده‌ها را مشخص کنید، برای مثال، حالتی پیش می‌آید که می‌خواهد یک سازنده فقط داخل همان کلاس در دسترس باشد، یعنی شما از یک کلاس داخل خودش، مثلاً داخل یک رفتار، می‌خواهید یک شیء بسازید. برای این کار، می‌توانید سطح دسترسی سازنده مد نظر را `private` تعریف کنید. برای مثال:

```
public class Person
{
    public Person()
    {
    }

    private Person(string firstName, string lastName)
    {
        this.FirstName = firstName;
        this.LastName = lastName;
    }

    public Person CreateObject(string firstName)
    {
        return new Person(firstName, null);
    }
}
```

```
public string FirstName { get; set; }  
public string LastName { get; set; }  
}
```

در کد بالا، یک متد یا رفتار برای کلاس تعریف کردیم با نام CreateObject. این رفتار یک شیء از روی خود کلاس Person می سازد و پارامتر ارسالی به متد CreateObject را به سازنده ارسال می کند. اما خارج از شیء، دیگر نمی توانیم از سازنده ای که دو پارامتر را به عنوان ورودی می گیرد استفاده کنیم، زیرا این سازنده با سطح دسترسی private تعریف شده است. همانند متدها، سازنده ها می توانند overload داشته باشند، یعنی چند سازنده با signature های متفاوت. برای مثال، کلاس Person را به صورت زیر تغییر می دهیم:

```
public class Person  
{  
    public Person()  
    {  
    }  
  
    public Person(string firstName)  
    {  
        this.FirstName = firstName;  
    }  
  
    public Person(string firstName, string lastName)  
    {  
        this.FirstName = firstName;  
        this.LastName = lastName;  
    }  
  
    public string FirstName { get; set; }  
    public string LastName { get; set; }  
}
```

در اینجا دو سازنده برای کلاس تعریف کردیم که اولی یک پارامتر گرفته و دومی با دو پارامتر صدا زده می شود.

زنجیره سازنده ها یا Constructor Chaining

زمانی که شما چندین سازنده دارید، می توانید از کد های نوشته شده داخل یک سازنده در سازنده دیگر استفاده کنید. برای اینکار از قابلیت constructor chaining استفاده می شود. با یک مثال ادامه می دهیم، در کد قبلی سه سازنده داشتیم، سازنده پیش فرض، سازنده ای که تنها FirstName را می گرفت و سازنده ای که FirstName و LastName را به عنوان پارامتر می گرفت. در سازنده دوم، می توان از سازنده سوم جهت مقدار دهی استفاده کرد. برای این کار، کد بالا را به صورت زیر تغییر می دهیم:

```
public class Person  
{  
    public Person()  
    {  
    }  
}
```

```

public Person(string firstName) : this(firstName,null)
{
}

public Person(string firstName, string lastName)
{
    this.FirstName = firstName;
    this.LastName = lastName;
}

public string FirstName { get; set; }
public string LastName { get; set; }
}

```

سازنده دوم ما به صورت زیر تغییر کرده است:

```

public Person(string firstName) : this(firstName,null)
{
}

```

دقت کنید، بعد از بستن پرانتز پس از علامت : از کلمه کلیدی this مانند یک متد استفاده کرده ایم، در این روش، سازنده کلاس صدا زده شده و به عنوان پارامتر اول، firstName که در سازنده تعریف شده را ارسال کرده و عنوان پارامتر دوم مقدار null را ارسال کرده ایم. قابلیت constructor chaining، در کاهش تعداد خطوط نوشته در برنامه کمک زیادی به ما می کند. به این نکته توجه داشته باشید که نمی تواند سازنده را به صورت متد از داخل کلاس جایی غیر از خود سازنده ها صدا زد. همچنین سازنده ها تنها برای مقدار دهی خصوصیات استفاده نمی شوند، شما می توانید هر کدی را داخل سازنده بنویسید.

نوع های بدون نام یا Anonymous Types

نوع های بدون نام، به ما این امکان را می دهند تا شی ای بدون تعریف کلاس ایجاد کنیم. این شی تنها می تواند شامل خصوصیات باشد و قابلیت تعریف رفتار برای آن را نخواهیم داشت. در مثال زیر یک شی بدون نام ایجاد کرده ایم که سه خصوصیت با نام FirstName و LastName و Age دارد:

```

var anonymous = new
{
    FirstName = "Hossein",
    LastName = "Ahmadi",
    Age = 29
};

Console.WriteLine(anonymous.FirstName + " " + anonymous.LastName);

```

همانطور که در کد مشاهده می کنید، کافایت بعد از کلمه کلیدی new بلافاصله به سراغ عملیات Object Initialization برویم و نیازی به نوشتن نام کلاس نیست. نوع های بدون نام کاربردهای زیادی در بخش LINQ دارند که در همین وب سایت دوره آموزشی LINQ توسط بنده نوشته شده و در این دوره آموزشی نیز مروری کوتاه بر این قابلیت خواهیم داشت. در بخش بعدی آموزش، مبحث وراثت یا

Inheritance که مهمترین مبحث در زمینه برنامه نویسی شیء گرا می باشد را آغاز خواهیم کرد. ITPRO باشید

نویسنده : حسین احمدی

منبع : جزیره برنامه نویسی وب سایت توسینسو

هرگونه نشر و کپی برداری بدون ذکر منبع و نام نویسنده دارای اشکال اخلاقی است

#آموزش_زبان_سی_شارپ #برنامه_نویسی_شیء_گرا #ایجاد_object_در_c #آموزش_ایجاد_شیء_در_سی_شارپ
#آموزش_برنامه_نویسی_شیء_گرا #برنامه_نویسی_شیء_گرا_چيست؟ #سازنده_ها_در_برنامه_نویسی_شیء_گرا
#آموزش_برنامه_نویسی_مقدار_دهی_اولیه_اشیاء_در_سی_شارپ #نوع_های_بدون_نام_در_سی_شارپ

مطلب اصلی